

Uchwała Nr XXIV/138/2026

Rady Gminy Obryte

z dnia 22 czerwca 2026 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Obryte

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662) oraz art. 227, art. 229 pkt 3 oraz art. 237 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) Rada Gminy Obryte uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 22 maja 2026 r. na Wójta Gminy Obryte z powodu zarzucanej bezczynności oraz nienależytego wykonywania obowiązków w sprawie dotyczącej bezpieczeństwa mieszkańców miejscowości Toczniabiel, Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.
2. Uzasadnienie sposobu rozstrzygnięcia stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Obryte do zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie załatwienia wniosku.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Renata Wilczyńska

Załącznik do Uchwały
Nr XXIV/138/2026
Rady Gminy Obryte
z dnia 22 czerwca 2026 r.

W dniu 22 maja 2026 r. do Rady Gminy Obryte wpłynęła skarga na Wójta Gminy Obryte z powodu zarzucanej beczynności oraz nienależytego wykonywania obowiązków w sprawie dotyczącej bezpieczeństwa mieszkańców miejscowości Toczna Biel.

Skarżący wskazał, że na odcinku drogi gminnej przebiegającej przez miejscowość Toczna Biel występuje, w jego ocenie, poważne zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców, wynikające w szczególności z przekraczania dopuszczalnej prędkości przez kierujących, braku chodników, zwiększonego natężenia ruchu oraz wykorzystywania drogi jako drogi tranzytowej. W treści skargi skarżący wniósł o rozpatrzenie skargi przez Radę Gminy Obryte, skierowanie sprawy do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, zobowiązanie Wójta do przedstawienia pisemnych wyjaśnień oraz poinformowanie skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zapoznała się z treścią skargi, dokumentacją znajdującą się w Urzędzie Gminy Obryte, informacjami dotyczącymi dotychczasowej korespondencji w sprawie, dokumentacją techniczną dotyczącą przedmiotowego ciągu drogowego oraz wystąpieniem Komendy Powiatowej Policji w Pułtusku z dnia 28 maja 2026 r.

Komisja podkreśla, że kwestie bezpieczeństwa mieszkańców oraz użytkowników dróg gminnych są istotne i wymagają należytej uwagi. Przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia nie jest jednak ogólna ocena potrzeby dbania o bezpieczeństwo ruchu drogowego, lecz zasadność konkretnego zarzutu postawionego Wójtowi Gminy Obryte, tj. zarzutu beczynności oraz nienależytego wykonywania obowiązków.

Po przeanalizowaniu sprawy Komisja nie znalazła podstaw do uznania skargi za zasadną.

W pierwszej kolejności Komisja ustaliła, że przed wniesieniem skargi skarżący nie kierował do Wójta Gminy Obryte pisemnego wniosku, skargi, petycji ani innego sformalizowanego wystąpienia dotyczącego wskazanego odcinka drogi, które pozostawałoby bez rozpoznania. W dokumentacji Urzędu Gminy Obryte brak jest wcześniejszej sprawy zainicjowanej przez skarżącego w tym zakresie. Nie ustalono również, aby skarżący złożył wcześniej ustny wniosek lub skargę do protokołu.

Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że Wójt Gminy Obryte pozostawił bez rozpoznania jakiegokolwiek wcześniejsze wystąpienie skarżącego albo naruszył termin załatwienia sprawy zainicjowanej przez skarżącego. Samo powoływanie się na rozmowy, spotkania lub ustne sygnalizowanie problemu nie jest wystarczające do przypisania Wójtowi bezczynności, jeżeli nie zostało złożone formalne wystąpienie wymagające rozpoznania w określonym trybie.

Komisja zauważa również, że skarga w znacznej części opiera się na subiektywnych ocenach skarżącego oraz na danych, których źródła i metodologia nie zostały wykazane. Skarżący wskazuje między innymi szacunkowe natężenie ruchu na poziomie około 15 000 pojazdów miesięcznie, tj. około 180 000 pojazdów rocznie, jednak nie przedstawił wyników oficjalnych pomiarów, danych Policji, opracowań technicznych ani innych dokumentów potwierdzających te wartości. Nie wykazano również, aby na wskazanym odcinku drogi występowały zdarzenia drogowe potwierdzające tezę o szczególnym, utrwalonym stanie zagrożenia wynikającym z zaniechania Wójta.

Komisja odniosła się także do wystąpienia Komendy Powiatowej Policji w Pułtusku z dnia 28 maja 2026 r., dotyczącego bezpieczeństwa ruchu drogowego w miejscowości Toczniel, w rejonie posesji 21A–23. Z pisma wynika, że w związku ze zgłoszeniami zagrożenia na Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w Pułtusku prowadzili weryfikację wskazanego miejsca, przy czym przekroczenia prędkości były naprzemiennie potwierdzane i niepotwierdzane. Policja zwróciła się o montaż progów zwalniających w tym rejonie.

Powyższe wystąpienie może stanowić podstawę do dalszej analizy przez zarządcę drogi zasadności i dopuszczalności zastosowania określonych rozwiązań z zakresu bezpieczeństwa

i organizacji ruchu. Nie przesądza ono jednak o zasadności skargi na beczynność Wójta Gminy Obryte. Pismo Policji zostało sporządzone po dacie wniesienia skargi, dotyczy konkretnej lokalizacji oraz ewentualnego montażu pojedynczego urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, a nie potwierdza szerokiego katalogu żądań skarżącego.

Komisja nie podziela także stanowiska, że sam fakt korzystania z drogi przez osoby niebędące mieszkańcami miejscowości Toczniel przesądza o jej niedopuszczalnym, tranzytowym charakterze. Droga gminna jako droga publiczna służy powszechnemu korzystaniu zgodnie z jej przeznaczeniem. Nie można utożsamiać każdego przejazdu przez miejscowość z ruchem tranzytowym w znaczeniu uzasadniającym nadzwyczajne ograniczenia w korzystaniu z drogi. Twierdzenie o tranzytowym charakterze ruchu wymagałoby potwierdzenia obiektywnymi danymi, których skarżący nie przedłożył.

Z dokumentacji technicznej dotyczącej przedmiotowego ciągu drogowego wynika natomiast, że droga była projektowana jako droga klasy D, o lokalnym charakterze i kategorii ruchu KR1. Dokumentacja dotycząca odcinka w miejscowości Toczniel wskazywała, że przebudowywany odcinek głównie obsługuje ruch wewnętrzny, a na podstawie pomiarów natężenia ruchu zakwalifikowano drogę do kategorii ruchu KR1. Również dokumentacja dotycząca dalszego odcinka drogi gminnej nr 340209W, realizowanego w latach 2021–2022 na odcinku Toczniel – do drogi powiatowej, przewidywała klasę drogi D, kategorię ruchu KR1, prędkość projektową 40 km/h, jezdnię o szerokości 5,00 m, pobocza oraz odwodnienie.

Komisja zwróciła także uwagę na zakres żądań sformułowanych przez skarżącego. Skarżący oczekuje między innymi przeprowadzenia oficjalnego pomiaru natężenia ruchu, analizy bezpieczeństwa ruchu, obniżenia dopuszczalnej prędkości do 30 km/h, wyznaczenia ruchu objazdowego lub przekierowania ruchu pojazdów tranzytowych na inną drogę, wprowadzenia zakazu lub ograniczenia ruchu samochodów ciężarowych, zamontowania 15 progów zwalniających rozmieszczonych co około 100 metrów, instalacji dwóch radarowych wyświetlaczy prędkości, budowy chodnika oraz ścieżki rowerowej, a także wystąpienia do właściwego organu zarządzającego ruchem o zmianę organizacji ruchu.

Tak szeroki katalog żądań nie może być utożsamiany z istnieniem po stronie Wójta obowiązku ich niezwłocznej realizacji. Są to postulaty o charakterze organizacyjnym, technicznym i inwestycyjnym, które wymagają każdorazowo odrębnej oceny zasadności, analizy bezpieczeństwa ruchu drogowego, oceny warunków technicznych, zgodności z przepisami, a w części przypadków także opracowania projektu organizacji ruchu, zatwierdzenia przez właściwy organ oraz zabezpieczenia środków finansowych w budżecie gminy.

Komisja podkreśla, że skarga nie może służyć zastąpieniu wymaganych prawem procedur dotyczących zarządzania drogami publicznymi i organizacji ruchu drogowego. Oczekiwanie skarżącego, aby na wskazanym odcinku jednocześnie znacząco ograniczyć prędkość, wprowadzić liczne urządzenia spowalniające ruch, rozważać przekierowanie ruchu na inne drogi, ograniczać dostępność drogi dla określonych kategorii pojazdów, a równocześnie planować kosztowne zadania inwestycyjne, nie stanowi dowodu beczynności Wójta. Stanowi ono przede wszystkim zbiór postulatów skarżącego co do przyszłego sposobu zarządzania tym odcinkiem drogi.

Brak natychmiastowej realizacji wszystkich oczekiwanych przez skarżącego rozwiązań nie oznacza beczynności ani nienależytego wykonywania obowiązków przez Wójta. Wójt Gminy nie może dowolnie i wyłącznie na podstawie żądania jednej osoby wprowadzać zmian w organizacji ruchu, montować progów zwalniających, ograniczać dostępności drogi publicznej, wprowadzać zakazów ruchu określonych pojazdów ani realizować zadań inwestycyjnych bez przeprowadzenia wymaganych analiz, procedur i bez zapewnienia środków finansowych.

Komisja uznała, że skarga opiera się na założeniu, iż brak realizacji wszystkich wskazanych przez skarżącego rozwiązań jest równoznaczny z beczynnością Wójta. Komisja nie podziela tego stanowiska. Skarżący nie wykazał konkretnego obowiązku Wójta, którego niewykonanie można byłoby uznać za beczynność lub nienależyte wykonywanie zadań. Nie wykazał również, aby Wójt pozostawił bez rozpoznania jakiejkolwiek wcześniejsze wystąpienie, naruszył termin załatwienia sprawy albo zaniechał czynności, do której był jednoznacznie zobowiązany przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że brak jest podstaw do przypisania Wójtowi Gminy Obryte beczynności lub nienależytego wykonywania obowiązków w sprawie wskazanej przez skarżącego.

Komisja podkreśla, że rozstrzygnięcie o bezzasadności skargi dotyczy wyłącznie braku podstaw do przypisania Wójtowi Gminy Obryte beczynności lub nienależytego wykonywania obowiązków. Niezależnie od powyższego kwestie bezpieczeństwa ruchu drogowego na drogach gminnych powinny podlegać bieżącej ocenie w ramach zadań zarządcy drogi, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb, obowiązujących procedur oraz możliwości technicznych i finansowych Gminy.

W związku z powyższym skargę uznaje się za bezzasadną.

Pouczenie:

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.